

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Namskih ulicah in Lebau na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravnništvo «Gorice». Oglasi se računajo po petim vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Dovozne ceste.

Z dvornim odlokom 4. februarja 1845 in sledečimi izrekla so se temeljna načela, da je naprava dovoznih cest za deva cestne dotacije, a naprava prostorov pred kolodvori in postajami za postavljanje vozov in naprava ramp od dovoznih cest do više ležečih postaj za deva železniškega podjetja.

Po teh načrtih uredila si je štajerska dežela prva zakon o dovoznih cestah in sicer že l. 1869 in za njo vse druge krovine razen Bukovine in Trsta.

Vsi ti zakoni razpravljajo v prvem paragrafu, kaj so dovozne ceste in kaj rampe, in določujejo v naslednjem, da take ceste se gradijo in vzdržujejo potom skladanja: a) železniškega podjetja; b) dežele in cestnih okrajev, skozi katere vodijo ali se jih dotikajo; c) občin, skozi katere gre cesta ali katerim koristi, in d) posestnikov trgovskih in obrtnih podjetij, rudnikov, fužin in lesovja, kateri imajo izredne koristi od dotične postaje, in sicer nosijo činitelji pod a) in b) vsak po 1/3 in pod c) in d) skupaj 1/3 vseh stroškov. Izjemo od tega načela dela dalmatinski zakon, kateri določuje, da imajo občine vsestransko skrbeti za zgradbo in vzdrževanje dovoznih cest.

Naslednji paragrafi se pečajo več ali manj z določili, kdo ima dolžnost in pravico napraviti tozadevne načrte in kdo razsoditi v slučaju spornih vprašanj med prizadetimi činitelji.

Pri nas je sprožil prvi misel o potrebi takega zakona dr. Tuma, ki je predložil tudi dne 2. maja 1900 deželni zboru načrt take postave, ki je bila soglasno sprejeta, a ni dobila radi formalnih pomanjkljivosti Najvišjega potrdjenja. Objednem je doposlala vlada deželni zboru nov načrt zakona, ki ga je izdelal o. c. kr. ministerstvo za notranje stvari sporazumno s c. kr. železniškim ministerstvom, kateri se bistveno ne razločuje od Tumovega načrta.

Vladin načrt zakona je bil izročen zbornici dne 2. januarja 1902, katera ga je oddala pravnemu odseku v razmotrivanje. Ta ga je zopet predložil zbornici dne 4. julija istega leta in deželni zbor ga je vsprejel soglasno in dne 29. novembra 1902 je bil sankcioniran.

Ne dá se tajiti, da je bil tak zakon potreben; a skušnjé pri zgradbi bohinjske železnice so pokazale, da je zakon pomanjkljiv in v nekaterih slučajih celo neizvršljiv.

Tako kaže n. pr. površni proračun za zgradbo dovozne ceste k postaji na Grahovem, da bi znašali stroški za to cesto najmanj 90.000 K. Potemtakem bi se obremenila občina grahovska v to svrhu s 30.000 K; a vrhu tega bi morala v razmeri davkov doprinašati prispevek za to in vse druge dovozne ceste v tolminskem okraju v cestni okrajni zalog, ki bi se obremenil po določilih gori navedenega zakona prvo leto vsaj za 130.000 K.

Lahko je razumljivo, da grahovska občina ne more prenašati takega bremena; taka občina bi šla pod to težo podzlo.

Še huje bi bila pa prizadeta Sv. Lucija, kjer so prevdarjeni približni stroški za tamošnjo dovozno cesto na 150.000 K, tako, da bi znašal odnosni del za občino 50.000 K poleg višjih doklad za pokritje stroškov, ki bi narasli okrajnemu cestnemu odboru po določilih označenega zakona.

Iz teh dveh slučajev je jasno, da deželni zakon o dovoznih cestah z dne 29. novembra 1902 je za naše gorske kraje neizvršljiv.

Ako ne tako, pa vsekako hudo prizadete bi bile tudi druge občine v naših gorah, kjer so projektirane železniške postaje n. pr. Avče. Manje prizadeto bo goriško mesto, ako ostane pri načrtu železniške uprave. Ali govori se, da mesto hoče imeti svojo dovozno cesto od Kornja naravnost k postaji na Blanči, ki bi stala približno 500.000 K. Če hoče mesto toliko plačevati, se mu to seve ne dá braniti.

Vse dovozne ceste k postajam bohinjske železnice bodo stale nad 400.000 K, seveda brez one, ki pelje k postaji v Gorici. Ta znesek se mora izdati pa le za zgradbo cest, potem bo dežela skrbeti še za njihovo vzdrževanje.

Iz tega je razvidno, da se ne more izvesti tu zakon o dovoznih cestah, kajti to bi gmotno končalo prizadete občine. Vsekako mora biti skrb in naloga c. kr. namestništva in deželnemu odboru, da se na kak način odstranijo ostrine tega zakona.

Vseučiliščno vprašanje in vprašanje sprave med Slovani in Italijani.

(Dalje.)

No, še en faktor je, ki želi takega sporazumljenja. Izvestni italijanski krogi v kraljevstvu so, ki žele, da bi odpadli znani stari predsodki, ki vladajo tankaj proti nam Slovanom, izlasti pa proti Hrvatom. A zakaj žele oni to? Ni to nikaka denunciacija, kajti javno tajno izrekan, ako pravim, da so Italijani v kraljevstvu tega prepričanja, da njihova Italija ni še dovršena. Manjkati jim še dve provinciji: Trentin in naše Primorje. Še le po pridobitvi teh dveh pokrajin da pride Italija do svojih naravnih mej. No, z njihovega italijanskega stališča je ta ideja gotovo jako lepa in ako bi bil jaz Italijan, bi se gotovo tudi navduševal zanjo. Toda tu treba nekaj konstatirati. Italijani se sklicujejo na narodno pravo, ko reklamirajo Trentin in Primorje za Italijo: Italija naj seza tako daleč, kakor daleč vlada italijanski jezik. Konstatirati pa moramo, da so bili glede Primorja slabo informirani doli v kraljevstvu. Oni so menili, da tu žive samo Italijani in da se govori le italijanski tam gori od Bovca pa doli do zadnjega istrskega otoka. Zato jemljejo tudi Trst in vse Primorje v svoje kombinacije. Sedaj še le, v zadnji čas, se jim je začelo nekaj dozdevati, da je tu tudi nekaj Slovanov. Ti so na poti. Ne morda iz kakih posebnih oziror — kakor se navadno govori — ampak iz lastnega interesa se ti protivijo priklopljenju naših pokrajin k Italiji. Ker so torej Slovani v Primorju ravno se stališča narodnega prava v največjo oviro aspiracijam Italije, žele v kraljevstvu, da bi prišlo do takega sporazumljenja v zmislu, da bi Slovani sami opustili to pozicijo. In zopet vidimo, da nas oni tam doli ne ljubijo in da ne žele sporazumljenja radi nas, ampak radi svojih aspiracij, da tudi njih vodijo sebični nameni, da bi mogli preko Slovanov v Primorju preiti na dnevni red.

Sedaj navstaja za nas vprašanje: Kaj naj in kako naj mi vspricho teh prizadevanj za pomirjenje z Italijani? Za nas mora biti odločilno, kar pravijo naši Italijani! Ko tako-le motrim to

gibanje, zdi se mi, kakor da so vsi pozabili na nas. Za našo kožo gre tu, a nas ne vprašuje nikdo, kaj in kako mislimo. Meni se zdi, da so naši bratje ki se potezajo za spravo, premalo poučeni o stanju stvari. Mi se pa ne damo kar tako izročiti z glavo v vreči. Izjavljam zopet in zopet, da tudi mi iskreno želimo pomirjenja, ker smo res tega boja — če se smem izraziti po domače — siti do grla. Ali za nas je življenske važnosti, s kakimi pogoji naj bi prišlo do miru?! To vprašanje je tem važneje za nas, ker merodajni činitelji v laškem taboru sami priznavajo nekako — kakor smo čuli — svojo prepotenco.

Še nekaj. Nam se zamerja, da se nekako hladno vedemo nasproti sedanjemu prizadevanju za pomirjenje. Ali vprašati vas moram: s kom se imamo mi pomiriti in poravnati? Mi smo v borbi z Italijani, s katerimi živimo skupno. So-li pa oni pripravljeni za pomirjenje, za sporazumljenje na podlagi pravice in pravičnosti? Ne, niso! Kako naj se torej pogajamo. Tu mi prihaja na misel pravljica: Oče tepe svojega sina radi navskrižij, ki so nastala med njima. V tem prigovarjajo drugi sinu, naj se sporazume in pomiri z očetom, ki ga pa — dalje tepe brez presledka. Opravičeno odgovarja sin: kako naj se sporazumem žnjim, ko noče prenehati s pretepanjem! Saj mi bi se radi pogajali in sporazumeli. Ali kako naj se, če pa oni drugi nočejo?! Oni imajo moč v rokah, oni imajo v svojih rokah kompetentno oblast, ki nas mora zadovoljiti izlasti glede vprašanja ljudskega šolstva. Oni pa nam nočejo privoliti ničesar. Oni bi se hoteli pomiriti z nami pod pogojem, da se odpovemo svoji narodni ekzistenci, da se ubijemo sami! To so nam naravnost povedali gg. Bartoli, Cleva v Istri in Venezian v Trstu. V lice so nam rekli s cinično odkritostjo, da smo mi tu le tolerirani gostje. Slovenci in Hrvatje, ki žive tu že stoletja, kjer imajo pravico do življenja in razvoja — oni, da bi sami priznali, da so tu le gostje?! Kdor nam tako govori, ta noče sprave, ta noče niti pogajati se! Sedaj pa sedaj je čuti od naših ljudij prigovor, da s pravimi Italijani bo možno sporazumljenje. Jaz pa bi hotel enkrat, da se nam pove kje so tisti pravi Italijani, ki bi se hoteli sporazumeti z nami na podlagi pravice in pravičnosti?! Mi smo jih iskali že ob raznih prilikah, ali jih nismo še našli nikjer. Morda je tu pa tam kakov tak Italijan. Ali teh je tako malo, da niti računati ni žnjimi. Tako malo jih je, da si niti na bojišče ne upajo, dočim ona druga stranka, ki hoče ni čuti o sporazumljenju z nami, vsikdar sijajno zmaguje. Ta stranka je tisti faktor, s katerim moramo računati. Gospodje, ki so na čelu tej stranki, vodijo faktično javno mnenje, oni vladajo, za njimi gredo volilci in izlasti italijanska inteligenca. Mi moramo računati s tistimi, ki kaj predstavljajo. Morda, morda, bi v Trstu še našli koga tudi v tej stranki, ki bi hotel kaj odjenjati, ali v Istri ga ne dobite — to mi gotovo potrdi tudi tu navzoči g. dr. Dinko Trinajstić — niti enega spravljivega človeka, ki bi se hotel pogajati z nami. Oni govore na kratko in jasno, da moramo narodno abdicirati, da moramo kakor narod leči v grob. Jaz pa menim, čestiti zborovalci (s povzdignenim glasom), da smo za to še premladi, uverjen sem, da do tega ne

pride in da nikomur na ljubo ne skočimo v morje!!

(Dalje pride.)

Dopisi.

Iz goriške okolice, 31. marca 1904.

(Konec.) Kakor so pa bili ti dopisi skrajna potrebo zate in tvojo „Sočo“, tako brez pomena so za našo gospodarsko „Goriško zvezo“. Prijatelj moj, zdravilo se mora pač po boleznih ravhati. Časnikarska bolezen, na kateri boleha tvoja „Soča“, se mora le s časnikarskimi sredstvi zdraviti; trte se pa s takimi sredstvi ne lečijo, zarad tega „Goriška zveza“ takih sredstev ne potrebuje. S to zamenjavo si hotel biti nekam duhovit, ali duhovitost je v tebi že popolnoma otopela kakor tudi druga nežna čustva. Zarad tega najbolje storiš, da puščaš v nemar tako orožje, kateremu nisi kos. Ne misli torej, da si mi ž njim Bog ve kako imponiral? O ne! Ampak spravi si te dopise v dotiko z „Goriško zvezo“, ob katero se že v nekaterih „Sočah“ česeš in čohaš, in zato sem moral neizcrpljivo „poglavje o žepu“ zopet prekiniti. Seveda ne smeš to mojo izjavo dobesedno vzeti, kajti tvoje „narodno delo“ kritikovati in ignorirati tvoj „žep“ je toliko, kot hoditi v Trst pa ne videti morja. Ni pač drugače mogoče; skrb za žep ti je že tako prešla v kri in meso, da je možno tvoje delovanje prav razumeti in presoditi, če se vprašamo, kako ulogo da je igral pri tem tvoj žep. Kdor tega ne dela, ta kupuje pri tebi mačko v žaklju.

Naša gospodarska „Goriška zveza“ ti torej ne da spati. O ti „farderbani“ „kavci“, da vedno kaj novega iztaknejo, samo da te dražijo! Ali rad bi vedel, kaj tebe to briga, če oni hočejo s svojim posredovanjem našemu ljudstvu pripomoči, da pride do dobrega in cenega blaga za kmetijske potrebe? Konkurence ti menda s tem ne delajo; kajti doslej ni bilo slišati, da kupčuješ tudi ti z žveplom in vitrijolom. Ali so te pa morda prehiteli? No, v tem slučaju pa se ne oplaši, ampak stopi tudi ti s to kupčijo na dan, in dana ti bode lepa prilika, da v dejanju dokažeš, ali je res, kar „farbaš“ v „Soči“, da hočejo oni odirati ljudstvo. Če je to res, potem bodo iskali velike dobičke, in ti bodeš lahko prodal blago bolj po ceni. Pri tem prileti še zmerom kaj v tvoj žep, in kar največ velja: ti te presnete „kavce“ pred ljudstvom prav dobro razkrinkaš. Torej „korajžo“, prijatelj! Kupčija je svobodna. — Kaj vidim? Ti se bojiš, tise umikaš?! Vidiš, kako neumnost si napravil v „Soči“, da udrihaš po nečem, česar še ni. Ti si imel čakati, da začnejo „kavci“ s kupčijo, preiskati vrednost njih blaga, primerjati njega ceno z drugimi cenami istovrstnega blaga in potem šele stopiti s konkurenčnimi podatki na dan. Tako pa si se le osmešil, kajti vsakdo si je mislil: Kaj pa ta revež kokodaka, ko še nič ne ve. Razen tega — dovoli prijatelj — je še majhna razlika, ali začnejo s tako kupčijo ljudje kakor ti, ki iščejo povsod le kaj za svoj žep, ali pa ljudje, ki imajo svoje stalne plače, ki ne živijo od kupčije in katere vodi pri takih podjetjih ne morda pohlepnost po umazanih par vinarjih, ampak želja, potrebnim koristiti. Pa recimo, da bi bilo tudi to mogoče, potem veš sam, da ne morejo dobički od take in tolike kupčije

nositi kar tisočake. Tu ni pač nič skritega, tu je vse očito. Naši „kavci“ pač ne morejo iz nič ustvarjati tega blaga, ampak ga morajo plačevati kakor drugi prekupčevalci (kupovalci na debelo). In če temu blagu postavijo previsoke cene, ga ljudstvo ne bo kupovalo; kajti tako neumno ni, da bi ne vedelo, po kakih cenah se tako blago drugod prodaja. Tu je torej vsako odiranje izključeno, to ni kupčija v velikem slogu, ko se n. pr. v par dnevih utaknejo, ako gre po sreči, lahko v žep tisočaki lep na tihem in na skritem. Na dlanileži torej, da si se s kričanjem o „klerikalni zlin-dri“ zaganjal le v odprta vrata, da ti ni bilo na koristi ljudstva pri tem prav nič ležeče, da te je vodila pri teh novih napa-dih zopet le skrb za žep, za svoj žep. Ti še vedno sanjaš, da postaneš abso-lutni gospodar vsega javnega življenja na Goriškem, in v teh sanjah ne moreš strpeti, da bi mi v katerih vidiš jedino zaviro uresničenju tvojih sanj, naredili kaj dobrega za ljudstvo. Tvoj princip je torej: Vse podirati, kar mi do-brega zidamo za ljudstvo. Da pa z izvajanjem tega principa strašansko biješ sebe po zobeh, to ti dokažem pri-hodnjič.

Prihodnjič se pomeniva tudi o tvoji „velikonočni prilogi“. Ali ti ta ton dopade? Navadil sem se ga od tebe — seveda z razliko, da jaz tudi zvršujem, kar obljubujem. A. K.

Iz Prvačine, dne 5. aprila. — Vipavska železnica je postala že pred-met šalam in dovtipom; vidi se, da dela železniška uprava na to, da bi vse ljud-stvo ozlovoljila ter je odstranila od te proge. V ponedeljek odšel je vlak po-poldne iz Gorice skoraj tričetrt ure pozneje kakor bi moral; vzeti bi moral s seboj več vagonov, ker je že zjutraj odšlo na Vipavsko mnogo potnikov, od katerih je bilo gotovo pričakovati, da se zvečer vrnejo. Toda južna železnica je potrebovala sama svoje vagonce za vlake v Trst in Kormin, in vipavska železnica je peljala s seboj le navadno število voz. Ni čuda, da je nastala na večer pri vr-nitvi v mesto gnječa, da so morali pot-niki postajati na hodnikih v kljub § 95. železniškega zakona, ki s t ro go pre-po-veduje, da so potniki med vožnjo na hodniku. Kdor se je v ponedeljek vozil s to železnico, slišal je mnogo dovtipov in šal o železniški upravi, ki deluje na to, da bi se po možnosti omejil promet na tej progi. Med drugim se je pripove-dovalo, da zahteva uprava višje tarife za prevažanje tovarnega blaga, in sicer ne le znanprej, marveč tudi za dobo od 1. januarja 1904 do 1. aprila. To so pripovedovali med vožnjo resni ljudje; toda najbrže so doznali to dne 1. aprila, ko se dela norca iz ljudij po običaju.

Na prošnjo vipavskih občin je prišel od železniškega ravnateljstva v Trstu odlok, da se uvede tretji vlak s prvim majem t. l. Tudi to se komentuje tod na različne načine, toda molčimo za se-daj o teh komentarjih, dobro je, da je tretji vlak dovoljen ter da boče vozil od 1. maja naprej vsak dan.

Vipavci želijo tudi, da bi se uvedel ob nedeljah in praznikih od 1. aprila na-prej zabaven vlak, ki bi odhajal iz Go-ricice ob 2. uri 15 minut, a se vračal v mesto okoli 10. ure. Ta del prošnje se je zavrnil baje iz tehničnih razlogov; iskano pa radi tega, da ne pride ljud-stvo ob nedeljah iz mesta na slovensko stran, marveč da se vozi v Furlanijo, bo-disi proti Trstu, bodisi proti Korminu.

Iz Tolmina. — Pri Tolminu kraj Soče, kjer so odcepili od glavne ceste pot, ki potje po lesenem mostičku čez Tolminko k bolnišnici, postavil je že-lezniško podvzetje leseno desko, na ka-teri je bil na prvem mestu italijanski, na drugem mestu nemški, na tretjem mestu šele slovenski napis, ki je naznanjal, da se pride po omenjeni poti k bolnišnici. To je sporočila „Gorica“ št. 17. pred poldrugim mesecem. Kmalu na ta dopis

je izginila izzivajoča deska. Ni znano, je li morebiten protest ali pa šele „Gorica“ provzročila, da se je odstranila omenjena deska. Na drugo, ki je nosil desko in svetilko, je ostala le svetilka, ki je do-bila na svoje steklo majhen nemški na-pis: Zum Stipal. (?) Pred nekaj dnevi pa so spet pribili pod svetliko na drugo novo desko, na kateri je na prvem mestu slo-venski, na drugem s precej debelejšimi črkami nemški in na tretjem italijanski napis. Čemu toliko napisov v čisto slo-venskem kraju? V kakem italijanskem ali furlanskem kraju, četudi bi bilo tam mnogo slovenskega ljudstva, bi gotovo slovenski napis ne našel mesta.

Kakor je svoj čas „Gorica“ nazna-nila, razsaja v Zatoľminu uže od novega leta huda bolezen, ki so ji dali ime „in-fluenca“. Čudna bolezen! Začenja z moč-nim glavobolom in hudo vročino. Dokler se bolnik večkrat dobro ne spoti, mu ne odleže. Tudi mine več tednov predno za-more zapustiti sobo. Prvotno je ta bo-lezen napadala le mladeniče in dekleta, pozneje pa se je lotila tudi uže bolj pri-letnih. Skoraj je v Zatoľminu ni hiše, ka-tero bi ne bila obiskala ta bolezen. Po-sebno hudo in žalostno je bilo me-seca februarja. V nekaterih hišah sta po dva celo trije so hkratu ležali. Sedaj je bolezen nekoliko ponehala, ljudstvo se je pomirilo, vendar tu pa tam nad-leguje še kakšnega. Mnogo dvomijo, da bi bila to samo „influenca“, pač pa so mnenja, da bi znala biti neka posebna vrsta galice. Pa naj si bo influenza ali galica, dosti strahu, skrbi in žalosti je provzročila. Marsikatera družina je bila hudo prizadeta. Bog nas reši in varuj te boleznici!

Lokve, 2. aprila 1904. — (Tretji odgovor „stranki prava“ na Trnovem.) — Confiteor, da sem kri-voverec! Mnenja sem — seveda krivega — da številka 2 je srečna; zategadelj sem pisal svoj prvi odgovor zgoraj ime-novani stranki 2. februarja; drugi od-govor 2. marca, in tretji odgovor bodi 2. aprila! Predno pa odgovorim g. do-pisniku s Trnovega na njegov dopis v „Soči“ z dne 5. marca 1904 št. 19., usojam si podati dve sliki: pod A izobraže-nega in pod B surovega človeka.

Slika A.

Izobražen človek je popolnoma pre-pričan, da Kristusov nauk: Ljubi Boga čez vse, a svojega bližnjega kakor sam sebe... Ne stori svojemu bližnjemu, kar ti želiš, da on tebi ne stori — je resni-čen in za človeštvo osrečevalen in zve-ličaven.

Zategadelj je izobražen človek ob-čnega mnenja (sensu communi), da je vsak človek njegov brat; ker ga smatra za brata, ne veseli se njegove nesreče, pač mu hiti na pomoč s svetom in z de-žanjem. Prav tako ljubi svojo družino, občino, deželo in domovino. Ta njegova ljubezen ni podkupljiva ne z denarjem ne s častnimi naslovi. Izobražen človek le pospešuje slovo med narodom in rajši sam škodo trpi, kakor da bi domovina trpela; izdajstva on ne pozna.

Izobražen človek ima nadalje Sokratove besede pred očmi: Moja največja modrost je ta, da znam, da ničesar ne znam: — on namreč spoznava svoje po-manjkljivosti, ne povzdiguje svoje glave čez druge; dá se rad podučiti in rad podučuje druge.

Ker se zaveda svojih slabosti, ne luča kamenja na druge; ne obeša greha drugih na veliki zvon, ampak svari po bratsko dotičnega in, če dobra beseda ne izda, rajši molči. Gnjusnih rečij ne raznaša on na svitlo, ker studi se mu kvariti pravost. On prosí v slučaju kake storjene krivice odpuščenja; tudi ne sum-niči, ne natolcuje, ne obrekuje, ne daje nečastnih naslovov, pač pa pokaže v slu-čaju napada z dokazi svojo nedolžnost.

Izobražen človek je delaven; ve namreč, da človek mora skrbeti za kruh; ve tudi, da delo pospešuje zdravje in blagostanje, lenoba pa, da je mati vseh hudobij, zategadelj se je ogiblje.

Izobražen človek je slednjič zme-

ren v jedi in pijači, v vseh veselicah; on je varčen in, če mu ostaja kaj de-narja, ga založi za otroke, za čas bolezni, za starost; prav tako je oprezen v go-vorjenju, resen v ponašanju (vendar ne nadut!), ker se zaveda svojih duševnih vrlin.

Slika B.

Surov človek je malo ali nič pre-pričan o Kristusovem nauku; zategadelj ne spoznava bližnjega za brata; on pozna samo sebe in pristaše svoje stranke. Ker ni občnega mišljenja, nima tudi ljubezni do občine, ne do domovine; ako mu ko-rist kaže, bo svoje rojake šuntal, cepil in družil se s sovražniki svojega naroda; izdajstvo je njemu lahka reč, ako mu korist kaže.

Surov človek povzdiguje pri vsej nevednosti svojo glavo čez svoje bližnje — je podoben praznemu pšeničnemu klasu; tudi se ne dá podučiti in misli, da ima patento na nezmotljivost.

Surov človek ne vidi svojih grehov, vidi pa v očesu svojega bližnjega ne samo tramove, ampak cele čoke; on rad objavlja še tako umazane historije, in nič ga vest ne peče, da kvari pravost; poleg tega sumiči, natolcuje, obrekuje, insultira, tudi če nima za to nobenega dokaza; če ga prepričaš, da je lagal, ostane trdovraten in ne prosí odpuščenja.

Surov človek je dalje postopač, ne dela iz prepričanja, ampak ker ga sila goni, ali ako mu kaže velika korist.

V pijači, v jedi in sploh v razve-seljevanju ni zmeren; po navadi prihaja pozno v noč domov, rogovili in klofuta otroke in ženo, da si umiri slabo vest; Katzenjammer je njegov tovariš. Ker je zapravljiv, si misli, da ga mora občina vzdrževati, kadar obnemore.

V govorjenju je bahač, razžaljiv in nadut — pravi znak praznega pšeničnega klasa.

Na teh 2 slikah lahko vsak sebe opazuje: — in sedaj ad rem!

(Dalje pride.)

Politični pregled.

Notranji politični pregled.

Državni zbor snide se najbrže zo-pet dne 19. t. m. Načelnik poljskega kluba vitez Jaworski se je pripeljal že 7. t. m. na Dunaj, da se prično zopet spravní poskusi, ter da se nadaljujejo pogajanja med Nemci in Čehi. Ako bi prišlo med Nemci in Čehi do kakega sporazumljenja, in bi bilo vsled tega omogočeno redno delovanje parlamenta, bi njegovo zase-danje trajalo delj časa, in bi se sklicanje delegacij odložilo na poznejši čas. Ako bi pa ne prišlo do nikakega sporazum-ljenja, in bi Čehi še nadalje vstrajali pri obstrukciji, potem bi vlada vse posku-sila, da se izvedejo volitve v delegacije in bi se določil čas za delegacijsko za-sedanje že v najbližji bodočnosti.

Skupne ministerske konference.

Skupne ministerske konference se bodo vršile v Budimpešti, in pridejo tja v ta namen 11. t. m. ministri Goluchowski, Pitreich in Burian. Pri teh konferencah se bodo določil proračun za skupno ar-mado, ter se določil tudi čas, kdaj se imajo sklicati delegacije.

Avstrija in Italija.

Te dni se je pripeljal v Opatijo naš ministar za zunanje zadeve, grof Goluchowski, spremljajoč tja svojo bolno so-progo. Grof Goluchowski se bode mudil v Opatiji teden dni, in kakor poročajo du-najski pa tudi ital. listi, je prišel danes tja tudi ital. ministar za zunanje zadeve Tit-toni. Nekateri listi pripisujejo temu sni-denju obeh ministrov veliko politično važnost. Pravijo namreč, da so nastala zadnji čas med Avstrijo in Italijo z ozirom na balkanske razmere v resnici nekaka resnejša navskrižja. Ta navskrižja poravnati ima namen snidenje obeh mi-nistrov v Opatiji. Vladni listi pa zanikajo, da bi bila nastala med Avstrijo in Ita-lijo navskrižja zaradi balkanskih razmer in pravijo, da nima potovanje ministra Tittonija v Opatijo drugega namena, razun onega, da se oba ministra pogovorita le v zadevi trgovinske pogodbe med Italijo in Avstrijo.

Vinska klavzula rediliva?

Italijanska vlada je poslala pretekli teden v Budimpešto svojega zastopnika Miraglio, da bi so dogovoril z ogrsko vlado o načinu, kako zopet ponoviti vinsko klavzulo. Z dunajsko vlado takih dogo-vorov se ve ni treba, in to vedo dobro tudi Italijani, ker ista itak vedno tako pleše, kakor ji godi ogrska vlada. Mi-

raglia mudil se je v Budimpešti več dni ter je prišel za velikonočne praznike na Dunaj. Zdi se pa, da ni v Budimpešti ničesar opravil. Danes se vrši v Budimpešti shod ogrskih vinogradnikov. Na tem shodu bodo ogrski vinogradniki odločno pro-testirali proti vsaki obnovitvi vinske klavzule. Objednem bodo organizirali v ta namen prav živahno agitacijo po celi Ogrski. Ako bode torej vinska klavzula sčasoma za vedno pokopana, bodo imeli na tem zaslugi le Ogrji, kajti od du-najske vlade bi naši vinogradniki zastoj pričakovali kake pomoči. Dunajska vlada je, kakor se zdi, tako zaverovana v Ita-lijo, da so ji italijanski vinogradniki ve-liko bolj pri srecu, nego pa avstrijski.

Atentat na španskega kralja Alfonza XIII.

V četrtek popoldne je obiskal španski kralj Alfonz XIII., ki se je mudil te dni v Barceloni, tudi tamošnjo raz-stavo. Pred poslopjem, v katerem se je nahajala razstava, je bila zbrana ogromna množica ljudstva, ki je čakala tam, da bi videla kralja, ko se odpelje od raz-stave. Ko je prišel kralj na prosto v spremstvu ministra Maura in je hotel vstopiti v kočijo, ki ga je tam čakala, začel se je hkratu neki strél nedaleč od kočije, kateremu je koj sledilo hudo sto-kanje. Vrgel je nekdo jedno bombo, ki pa ni priletela do kočije, ampak je padla na tla nekoliko korakov pred od kočije in je smrtno nevarno ranila dva kmečka delavca, ki sta prišla v Barcelono, da bi videla kralja. Bombo je vrgel najbrže kak anarchist. Pravijo tudi, da so že neko osebo zaprli, a nočejo objaviti njenega imena. Kralju in vladi sovražni repu-blikanski listi so jo precej iztuhtali, se-veda po svoje. Pišejo namreč, da je vlada skoro gotovo najela človeka, ki je vrgel bombo, da bi s tem pridobila v ljudstvu več simpatij, dočim bi nasprotne stranke med temi seveda tudi republikanska, ostale na sumu, da so hotele one iz-vršiti zločin, ki se ni popolnoma sponesel, in sta bila zaradi tega njegova žrtev dva nedolžna in mirna državljana.

Balkan.

Tudi na Balkanu se ni zadnje dni dogodilo nič posebnega, razun mnogo-številnih umorov in ropov od strani turškega vojaštva, kar pa ni dandanes v Macedoniji nobena posebnost več. Pač nekaj posebnega bi bile vesti, ki prihajajo iz Carigrada, in vsled katerih bi se bili pretrgali dogovori med Bolgarijo in Turčijo, o katerih se je govorilo, da so bili že kedaj sklenjeni in podpisani. Po teh vestih bi bolgarski zastopnik v Ca-rigradu Načević zapustil Carigrad, kar bi bilo zopet nov dokaz, da nimajo krivo oni, ki trdovratno trde, da prične krvavi ples na Balkanu še to poletje.

Rusko-japonska vojska.

Z bojišča nič novega. Ker pa mora biti v časopisju vendar mnogo novic o vojski, si jih časnikarji sami izmišljujejo. Bavijo se zdaj najbolj z gibanjem vojnih čet in prenašajo jih kakor mačka mlade z jednega konca Koreje na drugi, ter razpravljajo zdaj o ruskih, zdaj o japon-skih vojnih načrtih. V isti sapi pa zatr-jujejo, da so ti načrti skrajno tajni. Dane-trdijo, da so japonske čete že do-spele do reke Jalu ter prepodile Ruse iz Vidžu, jutri pa pravijo, da je to nemo-goče, in da bode treba še najmanj par tednov, predno dosepejo Japonci do ime-novane reke. Istotako trde danes posebno angleški listi, da so ruske utrdbe na des-nem obrežju reke Jalu jako pomanjkljive, dočim pripovedujejo jutri, da so se Rusi imenitno utrdili na omenjenem kraju, in da jih ne bodo mogli Japonci od tam pregnati. Kakor rečeno, sama ugibanja, sama izmišljevanja, kakor se zdi temu ali onemu listu, da bolje ustreže svojim čitateljem.

**

Iz Niučvanga poroča dopisnik „Ex-press“ o svojem potovanju v Antung: Dne 29. m. m. je v Antungu govoril z nekim ruskim častnikom, ki mu je izja-vil, da ni za Port Artur nikake nevar-nosti. Uhod v pristanišče je svoboden in vsak dan se podajata ruska križarja „Novik“ in „Askold“ več milj daleč na odprto morje na reknosciranje.

**

Izkrcanje japonskih čet? Neki ameriški misijonar prišedši s se-vera je poročal, da se nahaja v Haidžu, 50 milj severno od Čemulpa japonsko transportno brodovje, ki obstoja iz 40 meč temi nekoliko zelo velikih ladij. Sodi se, da je to brodovje vozilo del drugo armade, 1. in 2. divizijo, ki se je imela izkrcati v Jongamfu.

**

Vstrajnost ruskih kozakov. Milanski „Corriere“ poroča, da vzbuja vstrajnost ruskih kozakov pravo strmenje med prebivalstvom Koreje. Njim ni nič

za to, ako spijo v snegu, ob čemer nimajo večasih seboj niti najpotrebnejših živil. Cesar trebajo, si preskrbljajo sami, kamor so prišli in se zadovoljujejo tudi s surovim mesom.

Domače in razne novice.

Naš cesar v Opatiji. — Iz Opatije nam pišejo: Dne 5. t. m. se je pripeljal naš cesar s posebnim dvornim vlakom ob 8. uri predpoldne na kolodvor v Matuljah in od tam v kočiji spremljan od svojega glavnega pobočnika grofa Paara v Opatijo. Na celem potu od kolodvora do Opatije oznanjevali burni živio-klji prihod vladarja. Šolska mladež celega okraja je bila razvrščena ob cesti od Matulj do Voloskega. Ob 1/2 9. je dospel cesar oduševljeno pozdravljen v — praznično oblečeno Opatijo pred hotel južne železnice, v katerem se je nastanil. Pred hotelom so se bili zbrali dostojanstveniki, uradništvo, veterani z zastavo, lečiliška godba in mnogo domačega naroda in tujcev, nabhajajočih se sedaj v Opatiji. Takoj po prihodu je sprejel cesar v posebni avdijenci tržaškega namestnika grofa Gočessa, kakor tudi občinskega načelnika dr. Stangerja.

Ob 10. uri predpoldne se je pripeljal pred hotel v uniformi svojega avstrijskega pešpolka švedski kralj Oskar, da pozdravi cesarja. Cesar je pričakoval svojega visokega gosta na vhodu hotela. Vladarja sta se objela in poljubila. Po odhodu švedskega kralja je stopil cesar pred hotel, kjer so mu bili predstavljeni višji uradniki z Voloskega, katere je vsakega posebej nagovoril.

Ob 11. uri se je odpeljal cesar k kralju švedskemu, da vrne poset in da pozdravi švedsko kraljico. Dalje je posetil cesar tudi v Opatiji se nahajajoče velekega vojvodo in veliko vojvodinjo luksemburške in nadvojvodinjo Marijo Josipino. Ob 2. uri popoldne peljal se je cesar v kočijo na bližnjo Reko, da obišče bolnega nadvojvodo Josipa, in vrnivši se v Opatijo, se je podal na obed k švedski kraljevski dvojici.

Ob 1/4 na 9. je zapustil Fran Josip Opatijo, prisrčno in navdušeno pozdravljen in se odpeljal na kolodvor v Matuljah. Vsa Opatija je bila slovesno razsvetljena. Na morju so bili zbrani parniki Lloydja in ogrsko-hrvatskega društva, na katerih so viseli tisoči lampjonov in od katerih so švigale neprenahoma rakete v zrak. Po vseh hribih so plameneli stoteri kresi in na celi črti, koder se je pomikala cesarjeva kočija, so goreli umetni ognji in baklje. Burni živio so se razlegali daleč čez morje kvarnersko in oznanjevali ljubezen istrskih Hrvatov do svojega vladarja.

Beseda na korist „Šolskemu Domu“, napovedana za jutri, mora se radi nepričakovane zapreke za en teden preložiti. Prenese se na nedeljo 17. t. m. kar naj blagovolijo oni ki se zanjo zanimajo, na znanje vzeti.

Opozorjamo vinorejce, da z dnem 11. aprila poteče rok za letošnja naročevanja modre galice (vitrijola) in žvepla pri „Goriški zvezi“. Na poznejše oglase bi se mogli le tedaj ozirati, ako bi v okroglem znesku (teži) naročeno blago slučajno presegalo morebitne dotedanje oglase.

Železniški minister Wittek, v spremstvu sekcijskega načelnika Wurmbea in višjega stavbenega svetnika Hannaka nadzoroval je te dni dela bohinske železnice. Mudil se je v Podbrdu ter prepoštoval vsó črto do Sv. Lucije.

V četrtek se je pripeljal železniški minister okolo polnoči v Gorico, od koder se je odpeljal večeraj zjutraj na Dunaj.

Minister nameraval si je ogledati večeraj železniška dela na črti od Sv. Lucije do Gorice. Obedoval bi bil v Kanalu in prišel bi potem proti večeru v Gorico. Ali zaradi nujnih in važnih poslov moral je opustiti svoj prvotni načrt ter se nemudoma odpeljati na Dunaj.

Imenovanje. — Pisarniškim oficijalom imenovalo je višje deželno sodišče v Trstu sodnega kancelista Feliksa Visintina v Tržiču.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: mestno županstvo Sv. Križ podporo za leto 1903 20 K; Simon Gregorič, vikar v pokoju v Gorici na saldo ustanovnine 50 K; Matej Primožič, c. kr. deželnosodni svetnik in voditelj okrajne sodnije v Tolminu, na saldo ustanovnine 20 K. Za „Mladega gozdarja“ so poslali: Alojzij Matelič, kurat v Soči 2 K; Josip Steiner, c. kr. orožniški postajevodja v Dolenji 1 K 50 h; dr. Ferd. Terkuč, c. kr. notar v Kanalu 5 K; Janko Dovgan, c. kr. okrajni sodnik v Cerknem 2 K; Alojzij Bratina, vikar v p. v Šempolaju 2 K.

Upravništvo je prejelo: Skočir Josip, dekan v Devinu 20 K. Za „Mladega goz-

darja“ so poslali: Cigoj Josip, župnik v Ajdovščini 2 K; Kunšič Ivan, vikar na Srednjem 3 K; Spitzer Ivan, vikar na Pečinah 8 K.

Srčna hvala!

Prijateljem slovenskega šolstva v Gorici naznanjamo veselo vest, da stavba novega „Šolskega Doma“ („Mali Dom“), ki bo obsegal devet šolskih prostorov, lepo napreduje. Dozidano je že pritrčje do prvega nadstropja; sledili bodo še dve nadstropji, ki prideta pod streho, kakor upamo, v treh ali štirih tednih. Lepo je gledati, kako stavba pod spretnim vodstvom bratov Mozetičev raste iz tal. Le eno je, kar dela odboru skrbi, namreč misel, da bo treba delo tudi plačati. Zato se obračamo do vseh poštenih rojakov, katerim je vzgoja in pouk, probuda in prosveta našega milega, nardarjenega in za vse dobro sprejetnega naroda pri sreč, naj priskočijo društvu z gmotno podporo na pomoč. Kdor utrpi dati, ne more bolje obrniti svojega daru nego v pospeševanje tega važnega kulturnega dela za naš narod.

Železniška proga Gorica-Čerwinjan. — Goriški magistrat je sklenil po nasvetu g. veleindustrijalca E. Holzerja delati na to, da se zveže goriško mesto s Čerwinjanom po novi železniški prog. V to svrhu je izbral poseben odsek, kateremu je bila naloga pospeševati oživiljenje označenega načrta. Pripoznati moramo, da se je odsek poprijel dela s tako vneto, kakor da je odločilni trenotek za izvršitev dela že pred durmi. Uverjeni smo, da zadeva ni tako silna in ni nevarnosti, da bi se tako hitro rešila.

Predsednik odsekov odposlal je vsem prizadetim obćipam poziv, da se oglašé za to podjetje v soglasju z goriškim mestom ter tako podpirajo odborova prizadevanja. V četrtek 7. t. m. ob 3. urah pop. vršilo se je o tej zadevi glavno zborovanje v mestni dvorani, katerega so se udeležili zastopniki furlanskih obćin, ital. državni poslanci, deželni glavar vitez Pajer, italijanski deželni poslanci, zastopniki kupčijske zbornice in c. kr. kmetijske družbe. Razpravljalo se je o korakih, ki so potrebni storiti v tem oziru in bi dovedli do zaželenega cilja.

Nikdar nismo bili in tudi sedaj nismo nasprotniki kateremu koli podjetju, ki pospešuje promet v deželi, tudi temu nismo; a uverjeni smo, da so vsi tozadevni napori sunek v zrak, ker so gospodje aranžerji preveč jednostranski. Našim poslancem pokladamo pa na srce skrb, da delajo mirno in previdno od svoje strani na to, da se podaljša vipavska železnica ter izvede železniška zveza od Sv. Lucije skozi Idrijo z Rudolfovo ali vrhniško železnico.

Akademsko ferijalno društvo „Adrija“ naznanja, da bo imelo danes ob 8. uri zvečer v dvorani „Hotela Central“ na levo ob vhodu svoj izredni obćni zbor. Glede na dogodke v zadnjih časih se pričakuje obilne udeležbe od strani članov in starih, kakor tudi od strani gostov.

Obćinske zadeve. — Za župana v Solkanu je bil v sredo izvoljen g. Miha pl. Batistič. — G. Anton Lokar, župan v Ajdovščini se je naveličal županovati in se je zategadelj zahvalil na županovi časti. Začasno ga nadomestuje sedaj g. Kováč.

Ustavljeno sodnijsko postopanje — Tukajšnje okrožno sodišče je ustavilo nadaljno postopanje proti Louvieru in Braulinu, to je proti onima, ki sta bila svoječasno tožena, da sta zapletena v znane goljufije, zaradi katerih je bil bivši dijak Kerkoč obsojen na 4-letno ječo.

Izpred sodišča. — V četrtek se je vršila kazenska obravnava proti Antonu Giulio in Elizabeti Ropretig zaradi raznih cerkvenih tatvin. Oba bila sta zaradi enakih zločinov že v preteklem letu obsojena na večletno ječo in sta bila pripeljana te dni v Gorico, in sicer prvi iz koperske kaznilnice, a druga iz ženske kaznilnice v Begunjah na Gorenjskem. Nova kazenska razprava vršila se je vsled ovadbe Antona Giulio, ki je iz maščevanja, ker je bil on huje kaznovan nego Ropretig, naznanil v nekem pismu sodišču, da je Ropretig izvršila še teletatvine, in sicer pri uršulinkah v Ljubljani, v cerkvi na Kostanjevici pri Gorici, v cerkvi na Sv. Gvri in v cerkvi sv. Florijana v Ljubljani ter v cerkvi sv. Antona v Gorici. Pri razpravi pa se je dognalo, da sta kradla obadva. Ropretig je namreč odločno trdila, da je ona stala le na straži, ko je Giulio kradel. Obsojena sta bila obadva, in sicer dobil je Anton Giulio kot nameček k prejšnji kazni še 6 mesecev, Ropretig pa poldrugo leto.

Konfiscirano slabo seme. — Te dni so na tuk. mestnem trgu konfiscirali 4 kvintale in 55 kg semena, ki se je prodajalo za pravo domače deteljno seme, a je bilo le seme jako slabih travnih

vrst. Tako seme prodajalo se je po 1-12 K do 1-50 K kilogram in ga je bilo tudi že nekaj prodanega. Prodajalci slabega semena bili so Lahi, in sicer trije iz Palmenove, eden iz Vidma in eden iz Gorice. Opozarjamo torej vse one, ki bi bili kupili kaj takega semena, da ga ne sejejo, da si ž njim ne pokvarijo njiv in travnikov.

Pretep. — V Grgaru sta se 4. t. m. stepla Bitežnik Franc in Kogoj Anton. Zadnji je bil tako ranjen, da se prišel zdravit v tuk. bolnišnico.

Zmešalo se je samostanskemu hlapcu oo. kapucinov v Gorici. Revez je skočil v vodnjak, a rešili so ga še o pravem času ter prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov.

Požar v Devinu. — V noči od 1. na 2. t. m. je zgorel hlev g. Josipa Mervica, župana v Devinu. V hlevu je bilo 17 glav goveje živine, jeden hlapec in županov sin. K sreči so se rešili ljudje in živina.

Vojaška beguna. — V sredo sta jo pobrisala čez mejo, in sicer v blaženo zemljo italijansko, vojaka Josip Bressan in Josip Simsig, oba iz Ločnika.

Mesto pisarja z dnevno po 2 K 20 v in takojšnjim nastopom službe se odda na c. kr. okr. sodišču v Tolminu. Prošnje je uložiti na istem sodišču do 15. aprila 1904.

Dopolnilna deželnozborska volitev. — Pri dopolnilni deželnozborski volitvi v volilnih okrajih Škofja Loka-Kranj-Tržič na Kranjskem, ki se je vršila v četrtek, je dobil kandidat katoliško-narodne stanke g. Demšar Franc, selški župan, 2200 glasov, dočim jih je dobil kandidat napredne stranke, ki se je zaradi lepšega o priliki te volitve nazivala z imenom neodvisna kmečka stranka, le 300 glasov. „Slovenski Narod“ pravi, da je dobil Demšar toliko glasov le vsled pritiska duhovščine. Razmerje glasov pa kaže, da je bil tu kak pritisk popolnoma nepotreben, in da je kandidat takozvane neodvisne kmečke stranke v resnici na jako žalosten način propadel.

Žena umorila svojega moža. — V noči od srede na četrtek, in sicer okolo polnoči, vstrelila je v Trstu v ulici del Pane neka Marija D'Amico, rojena Pavani, svojega moža, ko je ta spal v postelji. Vstrelila je vanj trikrat iz revolverja. Med njo in njim bili so vedno hudi prepiri in je baje tudi to noč D'Amico, pridši domov pijan, jako grdo ravnal z njo. Imela sta tri otroke. Najstarejši sin ima 11 let. D'Amico so zaprli.

Prijet pobežli kaznjene. — S parnikom „Andrassy“, ki je priplul v Trst v sredo iz Barcelone, pripeljal se je tudi 24-letni Julij Tomec iz Novogamesta na Dolenjskem, katerega je poslal domov iz Barcelone tamošnji avstrijski konzul, ker se je Tomec brezposelno in brez vsakih sredstev klatil po Barceloni. Tržaška policija, ki je imela nalog poslati Tomeca v svojo domačo obćino, se je pa prepričala, da je to isti Tomec, ki je pred letom dnij pobežnil iz ljubljanske prisilne delavnice.

Ponesrečil je v nedeljo brat župana pazinskega g. dr. Kurelića, g. Josip Kurelić iz Pićna. Vozil je z mladim naglim konjem po klancu, nahajajočem se na okrajni cesti med Pićnom in Gračiščem. Na nekem mestu se je konj hkratu splašil ter odskočil v stran, in sicer čez cesto v neki propad, kamor je potegnil za seboj voz g. Kurelića. G. Kurelić je sicer vstal ter se podal v Pićan klicat ljudi na pomoč, da bi izvlekli iz propada konja in voz, a komaj je prišel domov, zgrudil se je na tla mrtev. G. Kurelić je bil še jako mlad mož a premožen posestnik in odločen Hrvat.

Novo torpedovke za našo mornarico. — Kakor poročá dunajska „Pol. Correspondenz“, naroči naša mornarična uprava v najkrajšem času napravo šestih modernih torpedovk, ker se je ravno iz sedanje japonsko-ruske vojske prepričala, da so moderne torpedovke prevelike važnosti za vsako mornarico.

Dognano je, da so obće priljubljene in vsestransko razširjene »kapljice sv. Marka« mestne lekarne v Zagrebu. Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Podati se jih more bolnikom kot prvo pomoč, zdravim pa v odvratitev boleznij. Zato pa opozarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglaš »Mestne lekarne« v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Odda se v najem
HIŠA Z VRTOM
v Št Petru pri Gorici

zelo primerna za malo družino ali vpokojenega gospoda. — Več pove upravništvo.

Zahvala.

Javno se zahvaljujem čislani ljudski zavarovalni družbi „Universale“ za tako točno in hitro izplačilo zneska 120 kron 46 vin. na polico št. 322527 plačevaje tedenskih 30 vin. zavarovalnine za življenje svojega sina Franceta Plesničar-ja, ki je umrl po 23 mesečnem zavarovanju.

V potrdilo tega se podkrižujem

+ Marija Plesničar,

priča: Valentin Humar z Banjšic,

„Matevž Humar“ „

V Št. Andrežu 2. aprila 1904.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

kot primes vsak-
danji kavni pijači.

A. Krušič

trgovec in krojaški
mojster

Gorica, alica Gins. Verdi št. 33

naznanja slav. obćinstvu, da je dobil ravnokar sveže angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svežih ingotoljenih oblek in površnikov raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo pomladno sezono.

**Izdelek iz lastnega
blaga jamčim.**

Gostilna

„pri Žagarju“

tik nove postaje

na Blančah,

toči

vedno naravna domača črna in bela vina. Kuhinja je preskrbljena vedno z gorkimi in mrazimi jedili. Cene zmerne.

Priporočá se za obilen obisk iz mesta in dežele.

Zdravje je največje bogastvo!
Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkrijive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo nadiho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženeje velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborni proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in „madronu“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „**Mestni lekarni v Zagrebu**“. Naročuje se edino in točno le pod naslovem:

„**Mestna lekarna**“, Zagreb, Markov Trg šte. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer **franko** na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) K 4.- h	4 ducat (48 steklenic) K 14.60 h
2 „ (24 „) „ 8.- „	5 „ (60 „) „ 17.- „
3 „ (36 „) „ 11.- „	

Priznalnih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka, ter poponoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj

Janko Kišur, kr. nadlogar; Stefan Barčič župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef Seljanič, kmet itd. itd

Kapljice sv. Marka.

Mestna lekarna

Zagreb,
 Markov trg šte. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Vstanovljena l. 1860.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva,

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Odlikovana
 kamnoseška
 delavnica

Janeza Culot

se zalogo nagrobnih spomenikov, marmornatih podob, fotografij na porcelanu, raznih del za cerkve itd.

preselila

se je iz ulice Koren v ulico sv. Antona hiš. šte. 16 pri cerkvi. — —

Lekarna

CRISTOFOLETTI,

v Gorici, na Travniku.

Trskino (stokfiševo) jetrno olje.

Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti.

Izvirna steklenica tega olja naravno-rumene barve po K 1.40, bele barve po K 2.

Trskino železnato jetrno olje.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nerovni in nežne narave.

S tem oljem se zdravejo v kratkem času in z gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost in splošna slabost.

Cena ene steklenice 1 K 40 v.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kemičnem laboratoriju predno se napolnijo steklenice, zato zamorem jamčiti svojim častitim odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofoletti-jeva pijača iz kine in železa,

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim jetrnim oljem in izborno sredstvo za malokrvne.

Ena steklenica stane 1 K 60 v.

Samo enkrat poskusi

naj vsakdo kupiti svoje potrebščine pri trdki

J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7,

in nikdar več ne bode iskal drugod boljšega, lepšega in kakovosti primerno cenega blaga, kakor se tu dobi.

Došle so uže zadnje novosti modnega blaga za

pomladno in letno sezono v nedosegljivi izberi

kakor: krasni okraski za obleke najnovejše mode, čipke, ovratniki iz čipk, bordure, svile, pasovi itd. Raznovrstno belo in Jaeger-perilo, rokavice usnjate in cvirnat, nogavice, krasne ovratnice, hlačniki, žepne rute, solčniki, dežniki, moderci, predpasniki, domači čevlji itd. Zaloga je preskrbljena z vsemi potrebščinami za g. šivilje in krojače, kakor, igle, cvirn, svile, fodre, gumbe, trakove itd. Raznovrstno blago za vezenje itd.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba, da edina hrvatska zavarovalna družba

„CROATIA“

stoječa pod *pokroviteljstvom* slob. in kralj. glavnega mesta Zagreb

z jamstveno glavnico 500.000 kron in temeljno glavnico 200.000 kron

sprejemlje vsako vrsto nepremičnim (hiše, gospodarska poslopja, tovarne) ter premičnim (kakor pohištvo, gospodarsko orodje, stroje, živino, žito, slamo, seno, blago v skladiščih ali na prostem itd) v zavarovanje proti ognju in strelji ob najnižjih cenah in z najboljšim jamstvom. — Ista posreduje za svoje zavarovance posojila na nepremičnine pri prvih denarnih zavodih. Dolžnost vsakega dobrega Slovana je zavarovati se pri domačem zavodu — že da ne gre denar v tujino.

Glavno zastopstvo za Trst, Istro in Goriško je ravnateljstvo izročilo gosp. IVANU GORUP-U, inšpektorju pri „The Mutual“, Trst, ulica Miramar 11.

Svojita pravnim konzulentom za te kraje je imenovalo gosp. dr. Otokarja Rybára, odvetnika v Trstu.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode. Perkale, Zephyr in drugo manufakturno blago posebno za spomladni in letni čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po 4 1/2% polumesečno; nevzdignene obrestipripišuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravnimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravniki po 2 K. Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.